

har sikker Udsigt til, at Dyret enten vil dø eller være sygt i meget lang Tid, nu kan faae det slaaget ned og faae en Erstatning af $\frac{2}{3}$ af dets Værdi, tror jeg, at det er en passende Erstatning. Den ærede Ordfører for Flertallet (S. Sørensen) nævnte, at det skulde fremme Anmeldelsespligten, naar Erstatningen blev sat op til $\frac{1}{2}$, men det tror jeg aldeles ikke, og jeg mener, at det er aldeles overflødig at fremme den paa denne Maade. Thi naar Folk vide, at der er sikker Udsigt til, at deres Dyr dør, naar det ikke slaas ned, skulle de nok gjøre Anmeldelse, naar de derved kunne opnåe at faae en Erstatning af $\frac{2}{3}$. Jeg maa ogsaa sige, at der er saa meget mindre Grund til at fastsætte denne Erstatning saa overordentlig høi, som det er en bekendt Sag, at de Taxationer, der finde Sted for Dieblicket ved nogle af Netten udmeldte Mænd, ere altid meget høie. Jeg tror derfor, at Vedkommende kan være meget vel tjent med at faae $\frac{2}{3}$ af Taxationsværdien. Da Sagen var til 1ste Behandling i Fjor, gjorde jeg netop opmærksom paa, at Taxationerne ere altid høie, og jeg henstillede, om det ikke vilde være rigtigt at bestemme, at baade det Offentlige og de Private skulle kunne forlange en Overtaxation. Men det fandt ikke Medhold hverken hos den hvideerede Minister eller hos den største Del af Thinget, fordi man mente, at det gjaldt om at handle hurtig i saadanne Tilfælde. Jeg har derfor ikke stillet noget Endringsforslag til denne Behandling i den Retning, da jeg ikke antog, at det vilde kunne blive vedtaget. Men jeg kan kun beklage, at man ikke vil gaa ind derpaa, da jeg er vis paa, at den Omstændighed, at der ikke bliver Tale om nogen Overtaxation, vil svie til offentlige Rasker. — Dernæst er der stillet et Endringsforslag af Flertallet, som gaar ud paa, at Erstatningen helt skal udredes af Statskassen. Efter den nugældende Lov udredes Statskassen Halvdelen, og det er bibeholdt i Lovforslaget. Mindretallet har ikke kunnet slutte sig til Flertallets Forslag, idet vi mente, at det er billigt, at den Ræds, hvor Sygdommen er, kommer til at udrede en Del af Omkostningerne, da den har speciel Interesse af at faae Sygdommen udryddet. Dernæst tro vi, at naar Rædsen betaler en Andel, vil Erstatningen ikke blive sat altsor urimelig høit. Derimod vil Mindretallet nok gaa med til, at Statskassen udredes en større Sum end Halvdelen, nemlig $\frac{2}{3}$, da Udgifterne for Amtsrepartitionsjonden og Rjøstæberne blive ikke saa lidt forhøiede ved denne Lov, hvor- efter der ogsaa vil kunne nedslaas for Svinedifteritis, for Milkbrand og Kosen. I For-

bindelse hermed skal jeg gjøre opmærksom paa, at efter § 16 i Lovforslaget vil der ogsaa komme en hel Del Udgifter til. Jeg tror derfor, at det er billigt, at $\frac{2}{3}$ af Erstatningen betales af Statskassen og ikke Halvdelen, som det er foreslaaet i Lovforslaget. — Et tredje Punkt af Flertallets Forslag, jeg skal gjøre opmærksom paa, er det, der er stillet til § 12, 2det Stykke, hvor der staar: „Hingste, Tyre og Orner, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Cierens Betøftning underkastet et Sundhedssesternsyn“. Jeg skal ikke lægge videre Vægt paa, at denne Bestemmelse udgaar for Orners Vedkommende, men for Tyres Vedkommende tror jeg, at det er aldeles nødvendigt at beholde Bestemmelsen, da vi i denne Lov have faaet Bestemmelser ind om Tuberkulose; det er da naturligt, at Tyre, der ligesaa vel som Røer kunne angribes af Tuberkulose, blive undersøgte hvert Aar. Den ærede Ordfører for Flertallet gjorde opmærksom paa, at naar man først har den Bestemmelse, at Undersøgelse sker 2 Gange om Aaret, er det ikke nødvendigt. Det kan jeg give ham Ret i, men man veed ikke, om det kommer, og saalænge vi ikke have en Bestemmelse om Undersøgelse 2 Gange aarlig, skulle vi holde paa, at de Private skulle lade Tyrene undersøge hvert Aar navnlig af Hensyn til Tuberkulosen, som man i de senere Aar har saa megen Frygt for. — Det væsentligste Punkt, hvor Mindretallet er uenigt med Flertallet, angaar Tuberkulose. Det følger naturligvis af sig selv, at Mindretallet, hvortil jeg for Resten alene hører i dette Tilfælde, er fuldstændig enigt med Flertallet i, at efter den Udbredelse, Tuberkulosen har faaet i de senere Aar, er der al mulig Grund baade for Private og for det Offentlige til at træffe Foranstaltninger, hvorved denne Sygdom kan hæves. Jeg har derfor ikke Noget omhelst imod, at der ogsaa fra det Offentliges Side ydes Pengeoffre, f. Ex. med Hensyn til Dyr lægeundersøgelser, saaledes at de i rigt Maal kunne finde Sted. Men min Betænelighed er egentlig kun ved Endringsforslag Nr. 18, hvori der staar, at naar Foreningerne, foruden at opfylde ovennævnte Betingelser, tillige erstatte Cieren $\frac{2}{3}$ af tuberkuløse Dyrs for Nedslagningen tagende Salgs værdi, da godtgjør Statskassen disse Foreninger Halvdelen af de saaledes aarlig havte Udgifter. Jeg mener, at disse Udgifter ville kunne blive meget betydelige, og at altsaa Statskassen vil blive særdeles bebyrdet, og jeg mener, at man ikke kan gaa til denne Udvei, saa længe det ikke er konstateret, at man ikke paa andre Maader kan faae Bugt med Sygdommen eller i alt Fald